

Rím ustanovuje videnie – číslo sedemnásť

Záverečné preosievanie 144 000: prorocká skúška obrazu šelmy

Jeff Pippenger

2024-09-24

Tí, ktorí sú povolani byť medzi sto štyridsaťštyri tisíc, sa teraz nachádzajú vo svojom záverečnom procese preosievania a tento proces je skúškou založenou na vytvorení obrazu šelmy. Skúšobný proces sa začína pri dome Božom, lebo súd sa vždy začína pri dome Božom, a potom je Božie druhé stádo postavené pred totožný skúšobný proces. Azda najvýznamnejším a najdôležitejším prorockým znakom pri vytváraní obrazu šelmy je to, že sa uskutočňuje dvakrát: najprv v Spojených štátoch, potom vo zvyšku sveta. Prorocky to znamená, že obraz šelmy vo svete je konečným prejavom obrazu šelmy, a preto každé predobrazenie obrazu šelmy, ktoré predchádzalo obrazu šelmy vo svete, bolo iba tieňom, ktorý predobrazoval podstatu.

Súd sa začal na dome Božom 11. septembra 2001. Tento dátum bol predobrazený 11. augustom 1840, keď anjel zo zjavenia desať zostúpil s otvorenou knižkou vo svojej ruke. Keď anjel z desiatej kapitoly zostúpil, oznámil, že súd nad protestantizmom je už v behu. Koho Boh súdi, toho najprv vopred varuje, a potvrdenie Millerovej metodológie pri určovaní času dodalo väčšiu váhu jeho výpočtom o súde pri druhom príchode. Skúšanie protestantov prebiehalo už od 11. augusta 1840 a do roku 1844 sa protestanti stali dcérami Ríma. Obdobie rokov 1840 až 1844 je predobrazom obdobia od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon.

Tieto dve obdobia boli takisto znázornené od Ježišovho krstu, keď zostúpil Duch Svätý, až po kríž. Tieto tri obdobia boli všetky predobrazené stodvadsiatimi rokmi, ktoré boli vymerané predpotopnému svetu a viedli k potope. Vždy existuje posolstvo varovania, ktoré označuje súd nad touto konkrétnou dejinnou etapou. Existujú posvätné dejiny, ktoré sa takisto vzťahujú na toto konkrétne obdobie v posledných dňoch.

Noe kázal sto dvadsať rokov, potom prišiel súd potopy. Kristus kázal tisíc dvestošesťdesiat dní, potom prišiel súd kríža. Výstražné posolstvo Jána Krstiteľa bolo zmocnené pri Kristovom krste a potom bol Ježiš vedený na štyridsať dní na púšť. Týchto štyridsať dní a následné tri skúšky na konci tých štyridsiatic dní učia, že keď je posolstvo zmocnené, ako to dosvedčuje zostúpenie svätého symbolu, ako napríklad Ducha Svätého pri Jeho krste, a zostúpenie oboch anjelov zo zjavenia, kapitol desať a osemnásť, prebieha proces skúšania. Keď božský symbol zostúpi, súdne posolstvo zvestované tým, ktorí sú vtedy predmetom súdu, je zmocnené a osobitná skupina, ktorá je súdená, sa potom nachádza v určitom období, ktoré sa končí až uzavretím ich času milosti.

Línia Ježiša označuje dve obdobia svedectva. Prvým bolo Jeho osobné svedectvo počas tisíc dvestošesťdesiatich dní, potom Jeho svedectvo v prítomnosti Jeho učeníkov počas ďalších tisíc dvestošesťdesiatich dní až do ukameňovania Štefana.

„Potom,“ povedal anjel, „uzavrie pevnú zmluvu s mnohými na jeden týždeň [sedem rokov].“ Počas siedmich rokov po tom, čo Spasiteľ začal svoju službu, malo sa evanjelium zvestovať

zvlášť Židom; tri a pol roka samým Kristom a potom apoštolmi. „V polovici týždňa dá prestať obeti a obetnému daru.“ Daniel 9,27. Na jar roku 31 po Kr. bol na Golgote obetovaný Kristus, pravá obeť. Vtedy sa chrámová opona roztrhla na dve časti, čím sa ukázalo, že posvätnosť a význam obetnej služby sa pominuli. Nastal čas, aby pozemská obeť a obetný dar prestali.

„Ten jeden týždeň — sedem rokov — sa skončil v roku 34 po Kr. Potom Židia ukameňovaním Štefana napokon spečatili svoje odmietnutie evanjelia; učeníci, ktorí sa pre prenasledovanie rozptýlili, „chodili sem a ta a zvestovali slovo“ (Skutky 8,4); a krátko nato bol Saul, prenasledovateľ, obrátený a stal sa Pavlom, apoštolom pohanov.“ Túžba vekov, 233.

Rodová línia Noacha, Krista, milleritov a sto štyridsiaticich štyroch tisíc všetky vydávajú svedectvo o časovom období, počas ktorého je určitá cieľová skupina skúšaná varovným posolstvom. Zmocnenie tohto posolstva označuje začiatok obdobia skúšky, ktoré sa následne končí uzavretím doby milosti tejto cieľovej skupiny. V prorockej línii Ježiša sú rozpoznané dve obdobia vydávania svedectva. Tieto dve obdobia svedectva sú predobrazom dvoch varovných posolstiev, ktoré predstavuje anjel, ktorý zostúpil 11. septembra 2001 a naplnil Zjavenie 18,1–3, po ktorom potom nasledoval druhý hlas zo štvrtého verša a ďalších veršov osemnástej kapitoly.

„Takže v poslednom diele na varovanie sveta zaznievajú cirkvám dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože všetky národy napojil vínom hnevu svojho smilstva.‘ A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela je počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, môj ľud.‘“ Review and Herald, 6. december 1892.

Prvým obdobím je súd, ktorý sa začína domom Božím, a potom pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone sa začína druhé obdobie súdu s výstrahou vyjsť z Babylona. Kristova línia od Jeho krstu až po kríž predstavuje obdobie od 11. septembra 2001 až po nedeľný zákon v Spojených štátoch, a obdobie od nedeľného zákona v Spojených štátoch až po bod, v ktorom je každý národ prinútený prijať nedeľu ako Globálny deň uctievania, je obdobím, ktoré sa uzatvára, keď sa podrobí úplne posledný národ.

Toto obdobie sa začína nedeľným zákonom v Spojených štátoch a končí sa, keď sa posledný národ pokloní pápežskej moci. Začiatok druhého obdobia označuje koniec prvého obdobia a obe majú nedeľné zákony, ktoré boli už predtým predobrazne zobrazené vo svedectve Ríma. Prvý nedeľný zákon v roku 321 bol zavedený autoritou pohanského Ríma. Nedeľný zákon, ktorý bol uvedený do platnosti autoritou pápežskej cirkvi, predstavuje rok 538. Nedeľný zákon v Spojených štátoch je 321 a nedeľný zákon vynútený na poslednom národe je 538. Nedeľný zákon v Spojených štátoch označuje príchod varovného posolstva, ktoré je potom ohlasované zástavou utvorenou z vyhnancoz Izraela.

Tým medzníkom je rok 321 a označuje začiatok obdobia skúšky každého národa v otázke nedele. Toto obdobie sa končí, keď sa posledný národ skloní pred Rímom, a táto udalosť bola predobrazená medzníkom roku 538. Obdobie od roku 321 až do roku 538 bolo predobrazené obdobím od kríža až po ukameňovanie Štefana. Keď bol Štefan kameňovaný, videl Krista stáť v nebeskej svätyni, čo bolo predobrazom času, keď Michael povstane pri uzavretí skúšobného času ľudstva.

11. september 2001 označuje príchod varovania prvých troch veršov osemnástej kapitoly a bol potvrdený predpoveďou, ktorú vyslovila prorokynia Ellen White, keď povedala, že keď budú veľké budovy mesta New York zrazené k zemi Božím dotykom, naplnia sa práve tieto tri verše. Bol tiež označený prijatím zákona Patriot Act, čo bolo znamením pre tých, ktorí boli ochotní vidieť; že zásada anglického práva, podľa ktorej je človek nevinný, kým sa mu vina nepreukáže, bola odložená bokom v prospech rímskeho práva, ktoré hlása, že človek je vinný, kým sa jeho nevina nepreukáže.

Patriot Act označil začiatok súdu nad laodicejským adventizmom siedmeho dňa. Toto obdobie sa končí pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Tí laodicejskí adventisti siedmeho dňa, ktorí úspešne prejdú týmto obdobím preosievania, potom budú hlásať výstražné posolstvo štvrtého verša osemnástej kapitoly, ktoré sa končí pri poslednom národe, ktorý sa skloní pred Rímom. Toto obdobie sa začína nedeľným zákonom v Spojených štátoch a končí posledným nedeľným zákonom.

Ak nesprávne pochopíme skutočnosť, že sú tu dve podoby šelmy, ktoré sú určené na základe viac než dvoch svedkov, potom nesprávne pochopíme dielo predstavené v prvých troch veršoch osemnástej kapitoly Zjavenia, ktoré sa začalo v roku 2001, aj dielo, ktoré sa začína vo štvrtom verši osemnástej kapitoly.

Keď použijeme priame stotožnenie anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly a jeho zostúpenia v roku 1888, ako ho uvádza sestra Whiteová, a zároveň umiestnenie toho istého anjela do budúceho času, zistíme, že rok 1888 je predobrazom roku 2001. Anjel zo Zjavenia, ktorý osvecuje zem svojou slávou, zostúpil na zhromaždeniach v Minneapolise v roku 1888 a učinil tak znovu, keď padli veľké budovy mesta New York.

Obdobie od Kristovho krstu až po kríž, obdobie od 11. augusta 1840 do 22. októbra 1844 a obdobie Noemových sto dvadsiatich rokov poskytujú troch svedkov o období súdu. Rok 1888 poskytuje svedectvo o prejavení vzbury, ktoré bolo zaznamenané na minneapoliských zhromaždeniach, a Noe poukazuje na odňatie Svätého Ducha od tých, ktorí posolstvo odmietli. Vzbury predpotopných ľudí, ako aj vzbur vedúcich predstaviteľov cirkvi v roku 1888, sa obe zhodujú s dejinami Kórácha, Dátana a Abírama v Mojžišovej histórii, o ktorej anjel povedal sestre Whiteovej, že sa opakovala v Minneapolise.

Obdobie od prijatia Patriot Act až po nedeľný zákon v Spojených štátoch predstavuje čas skúšky pre laodicejský adventizmus siedmeho dňa. Vzburu proti posolstvu výstrahy, ktoré oznamuje ich súd, identifikuje odňatie Ducha Svätého, a teda aj vyliatie mocného bludu na bezbožné, bláznivé panny tejto dejinnej línie. Ťažiskom vzbury je vyvolený posol, predstavený v osobách Noacha, Mojžiša, starších Jonesa a Waggonera a, samozrejme, sestry Whiteovej. Vzburu proti výstražnému posolstvu a proti poslovi tejto dejinnej línie je založená na „oleji“ v dejinnej línii podobenstva o desiatich pannách.

Tí, ktorí predkladajú varovné posolstvo, tak činia preto, že majú „olej“, ktorým je zároveň aj varovné posolstvo. Rozlíšenie medzi týmito dvoma triedami je teda spôsobené správnym uplatnením zásad prorockého výkladu, ktoré prijali účastníci hnutia prvého a druhého anjela,

predstavené ako Millerove pravidlá výkladu, ako aj zásad prorockého výkladu, ktoré prijalo hnutie tretieho anjela.

Skúška, ktorá je predstavená ako „utvorenie obrazu šelmy“, musí byť preto skúškou v súvislosti s tým, ako sa obraz šelmy utvára v Božom prorockom Slove.

Od zákona Patriot Act z roku 2001, ktorý bol predobrazený Blairovým zákonom v roku 1888, ktorý bol predobrazený Deklaráciou nezávislosti v roku 1776, ktorá bola predobrazená Kristovým krstom, ktorý predobrazoval 11. august 1840, všetko podporuje pravdu, že proces skúšky v súde sa začína zmocneným výstražným posolstvom, ktoré musí byť vzaté z ruky anjela a potom zjedené.

Prorocké učenie, ktoré stotožňuje Spojené štáty s lúpežníkmi tvojho ľudu, svojou logikou zamieňa niekoľko bodov, pričom práve tieto body sú často najpriamejšími dôkaznými textami pri určovaní prvkov formovania obrazu šelmy. Jedným zo spôsobov, ako ilustrovať skutočnosť, že táto skúška má prorockú povahu, je použiť základné pravidlá proroctva na preukázanie pravdy, ktorej možno porozumieť iba vtedy, ak prijmete Rím ako symbol predstavovaný lúpežníkmi tvojho ľudu.

Toto znázornenie je prevzaté z piatich dejinných línií v adventizme, v rámci ktorých vznikol spor o Rím ako symbol. Teraz sa nachádzame v poslednej, čiže šiestej z týchto sporných dejinných línií, a súčasný spor je totožný so sporom znázorneným na mape z roku 1843.

Je ľahké rozpoznať túto pravdu, ak správne uplatníte prorocké pravidlá. Jedno prorocké pravidlo, ktoré je potrebné použiť, je, že symboly majú viac než jeden význam a význam, ktorý nesú v danom úseku, má byť určený týmto úsekom. Sýrsky kráľ Antiochos III. Veľký naplnil boj v desiatom verši jedenástej kapitoly Daniela, naplnil aj bitku pri Ráfii v jedenástom a dvanástom verši a naplnil aj bitku pri Paniu v pätnástom verši. Milleritský spor znázornený na tabuľke z roku 1843 spočíval v tom, že falošný protestantský názor stotožňoval „lupičov“ s Antiochom Epifanom, pričom zároveň zastával pravdu, že „lupiči“ boli symbolom Ríma.

Verše desať až pätnásť sa najprv naplnili v dejinách Antiocha III. Magna; preto tieto verše, ako aj ich následné dejinné opakovanie, poskytujú dve svedectvá o naplnení týchto veršov v posledných dňoch, lebo všetci proroci hovorili priamejšie o posledných dňoch než o dňoch, v ktorých žili.

Popri tom ustálenom pravidle týkajúcom sa toho, kde sa má uplatniť svedectvo proroka, máme aj sestru Whiteovú, ktorá priamo zaznamenala, že „veľká časť dejín, ktoré sa odohrali pri naplnení tohto proroctva [Daniel 11], sa zopakuje“. Antiochos III. Magnos predstavuje Spojené štáty ako zástupné vojsko pápežského Ríma. Protestanti tvrdili, že lupiči predobrazovali iného Antiocha, zatiaľ čo milleriti vedeli, že to bol Rím. V súčasnosti jedna strana stotožňuje Spojené štáty s lupičmi a druhá strana sa pridrižiava základnej pravdy.

Ak pravidlo určuje, že symboly majú viac než jeden význam a že význam sa má určovať podľa kontextu, v ktorom sú použité, potom stotožnenie Spojených štátov s lúpežníkmi je paralelou k protestantskému stotožneniu Antiocha s lúpežníkmi; avšak teraz je Antiochos symbolom Spojených štátov v posledných dňoch.

Kontext tohto úseku priamo odpovedá na otázku, aká moc sa vyvyšuje, aby ustanovila videnie; preto je oprávnené položiť dôraz na túto skutočnosť. Je to oprávnené na základe mnohých svedectiev, pretože iné historické línie sporu o Rím ako symbol označujú tú istú skutočnosť. Tou skutočnosťou je, že tí, ktorí stoja na nesprávnej strane tejto otázky, nevyhnutne stotožňujú Spojené štáty s miestom Ríma. Ak však nie ste ochotní prijať, že symboly majú viac než jeden význam, alebo ak tomu síce veríte, ale nie ste v tejto zásade natoľko vycvičení, aby ste v ňu mali plnú dôveru, potom pre vás bude prakticky nemožné sledovať logiku, ktorá bude teraz použitá.

Každá mocnosť s dvoma rohmi predstavuje Spojené štáty v posledných dňoch. Francúzsko je dvojité mocnosť predstavovaná Sodomu a Egyptom. Islam takisto predobrazuje Spojené štáty, lebo Spojené štáty sú falošným prorokom vo vzťahu k pápežskej moci, ktorá je Jezábel. Spojené štáty sú Salome v podriadenosti Herodiade. Bileám je tiež symbolom falošného proroka, hoci jeho príbeh je zložitejší než to, že by bol jednoducho len falošným prorokom.

Bileámove prorocktvá, ktoré boli zaznamenané po tom, čo trikrát požehnal Izrael, sa rôznymi spôsobmi spájajú s islamom. Osol je symbolom islamu a hovoriaceho osla nemožno vynechať z príbehu o Bileámovi. Múdri muži z východu, ktorí prišli uctievať malého Ježiša, boli vedení Bileámovými prorocktvami. Islam troch beda zo zjavenia, deviatej kapitoly, predstavuje falošného proroka Mohameda.

Ak rozumiete tomu, že symboly majú viac než jeden význam, potom nepochybne rozumiete aj tomu, že mnohé pravdy sú natoľko dôležité, že sú znázornené rozmanitosťou symbolov. Symbol, ktorý ustanovuje videnie, je symbolom Ríma, a preto je zrejmé, že Rím by bol hlavnou témou v celom biblickom prorockve. Jedným z klasických a ustálených symbolov Ríma je kráľ severu v jedenástej kapitole Daniela. Kráľ severu, ktorý prichádza k svojmu koncu a niet toho, kto by mu pomohol, je pápežská moc, rímska cirkev, rímsky pápež, človek hriechu.

V spore Uriáša Smitha sa tvrdilo, že kráľ severu vo verši tridsaťšesť bol Francúzsko a kráľ severu vo verši štyridsať bol Turecko. Francúzsko aj Turecko sú v odlišných kontextoch symbolmi Spojených štátov, no podobne ako protestanti, a ako je to aj dnes, Smith vo svojom spore odmietol pravdu, že kráľ severu je symbolom moderného Ríma, a tvrdil, že symbol Ríma bol predstavovaný symbolom Spojených štátov v národe Francúzska, a opäť, že symbol Ríma bol symbolom Spojených štátov, ako je predstavovaný v národe Turecka.

Kontext teraz obsahuje tri línie: milleritské dejiny, dejiny Uriáša Smitha a prítomný okamih. V každom z týchto znázornení prebieha spor o symbol Ríma, ktorý je nesprávne aplikovaný v dôsledku mylného chápania Ríma ako symbolu Spojených štátov.

Línia sporu o „ustavičnej službe“ v knihe Daniel podporuje práve ten istý dôraz na vystupovanie proti pravde týkajúcej sa symbolu Ríma, hoci v tejto histórii sú prítomné niektoré dôležité nuansy.

Logika prorockého modelu Uriáša Smitha viedla jeho nasledovníkov k nesprávnej aplikácii šiestej rany v šestnástej kapitole Zjavenia. Základným problémom v Smithovej aplikácii šestnástej kapitoly, okrem jeho pokusu uplatniť všetko doslovne v období, keď sa všetko má uplatňovať duchovne, bola jeho neschopnosť rozpoznať osobitnú štruktúru trojitého zväzku draka, šelmy a

falošného proroka. Tým, že Smith nahradil pravý význam symbolov významami súkromného výkladu, jeho logika vylučuje možnosť rozpoznať, ako sa trojitý zväzok vytvára, a spôsob, akým sa vytvára, je „veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnuté o ich večnej spáse“.

Nesprávne uplatňovanie symbolov Ríma je pokusom satana zabrániť Božiemu ľudu posledných dní, aby rozpoznal nielen novodobý Rím, ale aj to, ako sa novodobý Rím utvára. Nevyhnutnosť rozpoznať prorocké charakteristiky spojené so zjednotením Organizácie Spojených národov, pápežskej moci a Spojených štátov má večné dôsledky.

V knihe Daniel sa nachádza osobitná skúška, ktorá zdôrazňuje dôležitosť rozpoznanie vzťahu týchto troch mocností, a v knihe Zjavenie je ďalšia osobitná skúška, ktorá zdôrazňuje tieto isté body. William Miller pri štúdiu 2. Tesaloničanom chápal „každodennú“ v knihe Daniel ako pohanský Rím. Miller z opisu prorockého vzťahu medzi pohanským Rímom a pápežským Rímom v 2. Tesaloničanom pochopil, že slovo „každodenná“ je symbolom pohanského Ríma, a ohavnosť spustošenia by preto predstavovala pápežský Rím.

Bod, ktorý však zdôrazňujeme, je ten, že v 2. Tesaloničanom je vzťah medzi pohanským Rímom a pápežským Rímom zasadený do takého kontextu, ktorý učí, že keď a ak neporozumiete vzťahu týchto dvoch mocností, podľahnete silnému bludu a budete navždy stratení.

To je to isté varovanie šiestej rany, kde nielen drak, ktorý bol v 2. Tesaloničanom pohanským Rímom, a šelma, ktorá bola v tom úseku „človekom hriechu“, ale aj v šestnástej kapitole máte falošného proroka. Tento úsek zdôrazňuje dôležitosť rozpoznanie vzťahu mocností, ktoré tvoria trojité spojenie moderného Ríma, čo je zároveň aj moderný Babylon.

Spor o „každodennú obeť“ sa týka práve toho istého sporu posledných dní, no rozširuje jeho identifikáciu tým, že pridáva dôležitosť pochopenia vzťahu medzi tromi mocnosťami, ktoré tvoria moderný Rím. Odmietnuť vidieť túto pravdu znamená zaručiť si ako odmenu mocný blud.

V súčasnom spore sa zdá, že tí, ktorí stotožňujú Spojené štáty s lupčákmi, nedokážu ani len pripustiť pochopenie toho, prečo by malo záležať na tom, že Spojené štáty sú opakovaně predstavované ako podrobené pápežskej moci, a nie ako samotná pápežská moc. Základný zdravý rozum rozpoznáva, že moc, ktorá ovláda vzťah v politike, dejinách, manželstve a biblickom proroctve, sa považuje za hlavu; a práve hlava je tým, čo sa povyšuje, aby ustanovilo videnie, a potom padá.

Logika, ktorá stotožňuje Spojené štáty s lupčákmi, nie je schopná uplatniť dejiny, ktoré boli znázornené a následne naplnené v období od roku 321 do roku 538. Symbol Spojených štátov musí odpadnúť skôr, než sa objaví „človek hriechu“. „Človek hriechu“ sa v posledných dňoch zjavuje znovu, a skôr než sa tak stane, Spojené štáty musia najprv odpadnúť.

Nedeľný zákon v Spojených štátoch neidentifikuje Spojené štáty ako moderný Rím; identifikuje, že prišla národná skaza a že Spojené štáty boli úplne odtrhnuté od spravodlivosti. Moderný Rím, ktorý sa odhaľuje, keď sa Spojené štáty pri nedeľnom zákone odvrátia, je pápežská moc, ktorá práve vtedy a tam dobyla svojho spojenca, falošného proroka.

„Každodenná obet“ v knihe Daniel a jej vzťah k posolstvu Williama Millera, ako aj význam skutočnosti, že Millerovo porozumenie bolo odvodené z druhej kapitoly Druhého listu Tesaloničanom, a varovanie zachovať si svoje rúcho pri šiestej rane, to všetko označuje prvky z tých sporov, ktoré sa týkajú súčasných otázok.

Varovanie druhej kapitoly 2. Tesaloničanom v posledných dňoch sa týka určitej skupiny, ktorá stotožňuje Spojené štáty ako symbol, ale odmieta sa dať viesť svetlom, ktoré sa zaoberá vzťahom Spojených štátov k pápežskému Rímu. Týmto spôsobom uvidia vzťah nielen pápežského Ríma a Spojených štátov, ale aj Organizácie Spojených národov, dračej moci zo 16. kapitoly Zjavenia.

Tak ako v prípade Uriáša Smitha, A. G. Daniellsa a W. W. Prescottta, o ktorých sestra Whiteová uviedla, že nie sú schopní uvažovať od príčiny k následku, tak je to aj s tými, ktorí sa odmietajú dať viesť usmernením Božieho prorockého Slova pri jeho objasňovaní vzťahu týchto troch mocností v posledných dňoch.

Podobne ako prvý, súčasný a spory Uriáša Smitha, aj spor o vzťah troch mocností, ako sú predstavené v 2. Tesaloničanom a v šiestej rane, prejavuje súkromný výklad, ktorý poukazuje na Spojené štáty, no odmieta vidieť určité prorocké charakteristiky Spojených štátov, ktoré by odhalili ich mylné poňatie a možno ich priviedli k svetlu.

Po 11. septembri 2001 vznikol spor o štyri druhy hmyzu v Joelovi. Pravdou je, že tento hmyz predstavoval postupný duchovný úpadok laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa zavádzaním katolíckej a odpadlickej protestantskej teológie. Opäť platí, že správnou aplikáciou štyroch druhov hmyzu je Rím, no súkromný výklad tvrdil, že ide o islam, ktorý je symbolom falošného proroka, a teda symbolom Spojených štátov. Riadok za riadkom, spory z adventistických dejín, ktorými sme sa práve zaoberali, všetky hovoria o tej istej pravde.

Nesprávna strana na základe štyroch svedkov označuje za lupičov Spojené štáty a na základe dvoch svedkov je nesprávne chápanie Spojených štátov ako symbolu na nesprávnej strane mylné. Boží kandidáti posledných dní, ktorí majú byť medzi sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi, sú teraz v prorockej skúške. Nie je to skúška, ktorá sa vykoná jednoducho tým, že odovzdáte svoj hlas za túto alebo tamtú stranu. Je to skúška, ktorou možno skutočne správne prejsť jedine vtedy, ak sa prorocké pravidlá uplatňujú presne. Aby Lev z kmeňa Júdovho prebudil svoj ľud posledných dní k poznaniu, že neštuduje dostatočne hlboko, dopustil, aby boli zavedené bludy.

Skutočnosť, že v rámci tohto hnutia povstalo kacírstvo, poukazuje na to, že naša osobná spôsobilosť, pokiaľ ide o pravidlá prorockého výkladu, je slabšia, než by mala byť. Rím ustanovuje videnie a videnie posledných dní je posledným vzostupom a pádom kráľa severu. Tento „kráľ“ je zároveň „človekom hriechu“ a „človek hriechu“ je „tajomstvom neprávosti“ a tým „bezbožníkom“. Je antikristom, je symbolicky označený ako „lupiči tvojho ľudu“ a je „hlavou“ moderného Ríma.

„Tí, ktorí sa zmätú vo svojom chápaní slova a nepochopia význam antikrista, sa celkom iste postavia na stranu antikrista. Teraz niet času, aby sme sa pripodobňovali svetlu. Daniel stojí vo svojom údele a na svojom mieste. Proroctvá Daniela a Jána treba chápať. Vykladajú jedno druhé. Dávajú svetlu pravdy, ktorým by mal rozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť

svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch sa samy vysvetlia.“ Kress Collection, 105.